

"Bəzi haqsızlıqlar ola bilər"

Qazi Fariz Əzizov: "Vətəni qorumağa öhdəçilik deyil, borc kimi baxmaq lazımdır"

Aprel döyüşlərinin iştirakçısı və ikinci Qarabağ müharibəsi qazisi, Azərbaycan Memarlıq və İnşaat Universitetinin 4-cü kurs tələbəsi Fariz İdris oğlu Əzizov "Şərq"ə müsahibə verib.

- Öncə özünüz və döyüşlərdə iştirakınız barədə məlumat verin. Necə oldu ki, könüllü kimi döyüşə yollandınız?

- 1996-cı ilin 20 oktyabrında anadan olmuşam. 2016-cı ildə Tərtər "N" sayılı hərbi hissəsində xidmətdə olmuşam. Aprel döyüşlərində Tərtər istiqamətində iştirak etdim. Hərbi xidmətdən sonra 2018-ci ildə Azərbaycan Memarlıq və İnşaat Universitetinin "İnşaat mühəndisliyi" fakültəsinə daxil olmuşam. 2020-ci ildə, 3-cü kursun əvvəllərində döyüşmək üçün könüllü olaraq qeydiyyatdan keçdim.

2020-ci ilin yay aylarında Tovuzda düşmən təxribatları baş verdi. Şəhidlərimiz oldu. Generalımız Polad Həşimov həmin döyüşlərdə şəhid oldu. Onun şəhid olması mənə də təsir etdi. İçində Vətən ruhu olan insanların hər biri anladığı ki, düşmən nə dərəcədə baş qaldırır ki, bizim generalımızı belə şəhid etdi. Bundan sonra Ali Baş Komandanın əmri ilə səfərbərlik elan olundu. Mən və digər əsgər yoldaşlarım könüllü olaraq qeydiyyatdan keçdik.

- Ailənin buna münasibəti necə oldu?

- Mənim döyüşlərə getməyimdən ailəm məlumat-sız olub. Döyüşlər başlayan ərazilərdə onlar xəbər tutdular ki, mən artıq cəbhədəyəm. Öyrəndikdən sonra hər bir valideyn kimi mənə ehtiyatlı olmağı, özümü qorumağı tövsiyə etdilər. Ümumilikdə, müsbət yanaşdılar.

- İlk döyüşünüz haradan başladı?

- Sentyabrın 27-dən Füzuli istiqamətində döyüşlərdə iştirak etdim. Ardınca digər istiqamətlərdə - Hadrut, Cəbrayıl, Xocavənd, sonda isə Şuşa istiqamətində döyüşlərə qatıldım. Noyabrın 8-i Şuşada düşmənlə açıq döyüş şəraitində yaralanmışam.

- Necə oldu?

- Noyabr ayının 8-i saat 16:00-17:00 radələrində Şuşa dəhlizində meşəlik adlanan ərazidə yanıma mermi düşdü və baş nahiyəmdən 3 qəlpə yararı aldım. İkinci mermi təkrar yaxınlığıma düşəndə mərimin küleyi mənə böyük daş parçasına çırpdı. Bel hissəmdən zədə aldım. Başımın yaralandığına görə, özümdə olmamışam. Sonra nələr olub bilməmişəm. 17 saat sonra, noyabrın 9-u saat 11:00-da mənə döyüş meydanından təxliyə ediblər. Bu qədər gec təxliyə olunmağımın səbəbi düşmən hədəfində olduğumuz idi. Həmin ərazi nəzarətə götürüldəndən sonra təxliyə edib bildilər. İlk olaraq Şuşada çadıra gətirildilər və başımda təhlükə yaradan ilk qəlpə cərahi əməliyyatla çıxarıldı. Daha sonra Ucar rayon mərkəzi xəstəxanasına gətirildilər, bu zaman şok vəziyyətində olmuşam. Ardınca Ucar rayon mərkəzi xəstəxanasında başımdan ilk əməliyyat oldum. Ordu sıralarından təxir olunduqdan sonra Bakı şəhərində təcrid klinikalarının birində bel və qarın hissəmdə yaranan zədə ilə bağlı əməliyyat oldum.

Hazırda müalicələrim davam edir.

- Savaş zamanı nə kimi heç vaxt unutmayaçağınız hadisələrin şahidi oldunuz?

- Müharibənin hər saniyəsi insanın yadında xatirə kimi qalır. 44 günün hər anı insanın xatirəsindədir. Daha çox yadımda qalan sentyabrın 27-si Füzuli istiqamətində əks hücumu keçərkən düşmənin güclü istehkamları ilə qarşılaşmağımız olub. Onlar bizim hücumu oradan gözləyirdilər. Düşmən bizi çoxsaylı canlı qüvvə ilə qarşıladı. Təqribi 20 gün biz həmin istiqamətdə döyüşlərdə olduq. Digər rayonların alınma müddətinə baxanda da görürük ki, Füzulinin azad olunması çətin oldu. Səddin yarılmasında çox əziyyət çəkdik. Oktyabrın 17-si Füzuli artıq azad olundu. Bütün cəbhə boyu Azərbaycan bayraqları dalğalandı. Bayraqlara baxanda insanda sözlə ifadəsi çətin olan qürur hissi yaranırdı. Axır ki, o xətti yarıdıq. Həmin 20 günü çəkdiyimiz əziyyət, bəlkə də 44 gün çəkdiyimiz əziyyətdən qat-qat çox idi. Düşmənin oradakı əzmini qırandan sonra çox rahatlıqla irəli gedə bildik. Çünki onlar artıq həm texnika, həm də canlı qüvvə cəhətdən sarsılmışdı. Bütün texnikalarını tərk edib getmişdilər. Canlı qüvvələri məhv olmuşdu, qalanlar isə qaçırdılar. Hətta elə döyüş nöqtələrimiz olub ki, biz orada bir güllə belə atmamışıq. Çünki gördük ki, düşmən silahı qoyub, qaçıb. Bu anlar unudulmazdır. Xoş xatirələrdir.

- Xoş xatirələrlə yanaşı, yəqin təəssüf etdiyiniz məqamlar da olmamış deyil

- Döyüş yoldaşlarımızla hər birimiz bir yumruq şəklində birləşmişdik. Regionlara görə bölünmə yox idi, hamı azərbaycanlı idi. Milliyyətindən asılı olmayaraq, hamı Azərbaycan uğrunda döyüşürdü. Amma bəzi insanlar olurdu ki, daha yaxın olurduq, daha doğma gəlirdi. Onların şəhid olması yaddaşımdan silinməyəcək.

- Müharibədən sonra bəzi müharibə iştirakçıları etiraz edirlər, onlara yetərli diqqət və qayğı göstərilməmə-

sindən şikayətlənirlər. Sizin belə şikayətləriniz varmı?

- Müharibədən yeni çıxmış dövlətlik deyə, qısa zamanda hər şeyin bərqərar olmasını gözləmək düzgün qərar olmaz. Müharibə elə bir şeydir ki, nə qədər güclü olursan ol, iqtisadiyyatın nə qədər güclü olur olsun, təsirsiz ötürür. Bəzi haqsızlıqlar ola bilər. Bəlkə, kimsə bunları dilə gətirir. Mən isə bunları dilə gətirmirəm. Buna o cəhətdən ixtiyarım yoxdur ki, mən özüm müharibəyə könüllü getmişəm. Döyüşlərdə nəyinsə qarşılığında iştirak etməmişəm.

- Medallarla təltif olunduunuzmu?

- Bəli, ümumilikdə 6 medalım var. "Füzulinin azad olunmasına görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə", "Şuşanın azad olunmasına görə", "Döyüşdə fərqlənməyə görə". "Cəsur döyüşçü" medallarım var. Bundan əlavə, iştirak edən hər kəsə verilən "Vətəran" medalım da var.

Həm Aprel döyüşlərinin iştirakçısı kimi, həm Vətən müharibəsinin qazisi kimi deyə bilərəm ki, yenidən ehtiyac olarsa, könüllü döyüşməyə hazırım. İki müharibədə iştirak etmişəm.

Gözümdə üçüncüsü üçün qorxacaq heç nə yoxdur. Vətəni qorumağa borc kimi baxmaq lazımdır, dövlətin bizim qarşımıza qoyduğu öhdəçilik kimi yox.

Çimnaz Şahlar